

Forhold regner man ogsaa Befolkningens Trang til Jord, der er anvendelig til Udstykning. Jeg mener derfor, det er overflødigt at indsætte denne Bestemmelse i Loven, og jeg ser en Fare i udtrykkelig at angive det i Loven. Jeg undrer mig noget over, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der er Formand for Jordlovsudvalget, saa stærkt tilraader, at det indsættes. Sagen er nemlig den, at Efterspørgsel efter Jord til Udstykning fra Egnens Beboere kan godt tage sig lidt forskellig ud, naar det ses fra Jordlovsudvalgets Side, og naar det ses fra den paagældende Egn Side. Jordlovsudvalget har nemlig efter min Opfattelse den Pligt at skulle veje Ansørgernes Kvalifikationer. Det kan godt hænde, at der er Ansøgere nok paa en Egn, men naar deres Kvalifikationer, deres Egnethed, deres Værdighed til at komme i Betragtning tages med ind under Overvejelserne, er det meget muligt, at Jordlovsudvalget kommer til et noget andet Resultat. Derfor forekommer det mig, at det vilde være at stille Jordlovsudvalget og dermed ogsaa Landbrugsministeriet vanskeligt, hvis man ved en saadan Lovbestemmelse gav Beboerne en Ret til at kræve, at naar blot der er tilstrækkelig mange Ansøgere, skal man ikke kunne modsætte sig, at saadan Jord udstykkes. Bestemmelsen er altsaa efter min Mening overflødig og kan rumme en Hindring for en tilfredsstillende objektiv Bedømmelse af de Ansøgninger, som i hvert givet Tilfælde kommer til at foreligge.

I Ændringsforslag Nr. 2 foreslaas det at flytte 14 Mill. Kr. fra det Lovforslag, vi behandlede i Gaar, over til det foreliggende. Jeg skal ganske henholde mig til, hvad jeg herom udtalte i Gaar, og i Overensstemmelse dermed fraraade at vedtage Ændringsforslaget.

Under Nr. 3 foreslaar det samme Mindretal, at ved Tvangsauktioner over større Ejendomme skal Staten have Førkøbsret til disse. Ogsaa denne Bestemmelse anser jeg for at være ganske overflødig, da Staten altid har Ret til at møde op ved en Auktion, naar den maatte ønske det. Paa den anden Side er jeg rigtig nok af den Opfattelse, at Staten helst maa holde sig derfra, da vi har Udstykningsforeningerne til at tage Affære ved saadanne Lejligheder. Jeg anser netop Tvangssalg af større Landejendomme, der jo i Regelen vil være i en mere eller mindre miserabel Tilstand, for at være saadanne Tilfælde, hvor Udstykningsforeninger maa optræde og sikkert ogsaa vil gøre

det, hvis de skønner, at der efter Egnens Forhold er Grund dertil. Jeg ser altsaa slet ikke nogen Grund til at indføre den foreslaaede Bestemmelse.

Under Nr. 4 foreslaas det, at det skal være muligt ved Ekspropriation at erhverve Jord til Statseje og til Udstykning. Jeg har allerede ved første Behandling og ogsaa i Gaar haft Lejlighed til at udtale mig om dette Forhold og skal her indskrænke mig til at fraraade at vedtage Ændringsforslaget.

Under Nr. 5 er der af et socialdemokratisk Mindretal stillet Forslag om, at der ogsaa til Erhvervelse af Byggepladser og Havepladser i Nærheden af Købstæder skulde kunne foretages Ekspropriation. Det forekommer mig ikke, at dette Forslag staar i nogen direkte Forbindelse med det, som Lovforslaget tilsigter, men derfor kan man jo meget godt stille det, det skal jeg fuldt ud erkende, men jeg tror, at Forslaget er overflødigt, og at det rummer en Fare, omend af en noget anden Beskaffenhed end den, jeg fremhævede for selve Landbrugets Vedkommende, ved at indføre en Bestemmelse om Tvangskøb, naar dette i visse Tilfælde maatte anses for ønskeligt.

I Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 foreslaas der Regler for den Erstatning, der skal kunne komme til Udbetaling i Tilfælde af, at der eksproprieres Jord. Naar jeg fraraader at vedtage Ændringsforslag Nr. 5, fraraader jeg selvfølgelig ogsaa at vedtage disse to Ændringsforslag, og jeg anser den foreslaaede Betaling for at være ganske uretfærdig. Det vil ikke kunne forsvares at bringe det Utryghedselement ind i Landbruget, at enhver Jordbruger skal være pligtig til, uanset hvilken Indsats han har gjort i sin Ejendom, at afstaa sin Jord til den Pris, der er fastsat ved den sidste Jordvurdering. Jeg tror, at hvis man gjorde et saa alvorligt Indgreb i Ejendomsretten til Jorden, vilde det virke lammende paa den Foretagsomhed og den Lyst til at sætte noget ind paa Virksomheden, som er Nerven i det danske Landbrug, og jeg haaber ikke, at der nogen Sinde skal komme en Rigsdag, der vil vedtage Forslag som dem, der er skitserede her i Ændringsforslagene Nr. 5, 6 og 7.

Under Nr. 8 har hele Udvalget foreslaaet visse Begunstigelser med Hensyn til Brug af ustemplet Papir og Fritagelse for Tinglæsningsgebyrer, og jeg kan fuldt ud tiltræde dette Ændringsforslag. Ogsaa Bestemmelsen om, at det Beløb, der skal